

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

วันศุกร์เป็นวันทำงานข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ เพื่อเป็นหลักการชีวิต
เพื่อเป็นธรรมนุญ เป็นรัฐธรรมนุญ พัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน
เพื่อให้เป็นทางสายกลางระหว่างวัตถุกับใจ ปฏิบัติเป็นทีมเวิร์ค ทำงานเป็นทีมเวิร์ค
เพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรค

วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีเป็นวันทำงาน การทำงานกับการปฏิบัติธรรม
ต้องให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งทางวิทยาศาสตร์ทั้งทางใจต้องให้เป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน เพื่อจะได้คุณได้ประโยชน์ทั้งทางวิทยาศาสตร์และทางใจไปพร้อม ๆ กัน
เป็นความสมัครสมานสามัคคีทำงานเป็นทีมเวิร์ค ทั้งทางกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ
ทั้งใจ เพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ความเห็นถูกต้อง ความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง นี่เป็นเรื่องสำคัญ

เราจะไปเรียนหนังสือค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ฟังการบรรยายความหมายอยู่ที่
ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้จะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงความพอดี

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธรรมจักรกัปปวัตตสูตรก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธสู่อปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เราคิดดูดี ๆ นะ มันเป็นความสมบูรณ์เป็นความพอเพียงเพียงพอ

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่ ๙ ของเมืองไทย ท่านตรัสแก่พสกนิกรชาวไทยและชาวโลกว่า

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราอยากจะได้มาก มันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เพราะทุกอย่างนั้นมันเป็นประภัสสรของทุกอย่าง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ก็วันเพ็ญเดือน ๖

ถ้าเราจะคิดดูดี ๆ นะ ๖ มันก็หมายถึงอายตนะทั้ง ๖ อายตนะภายนอกก็ ๖ อายตนะภายในก็ ๖

รู้เข้าใจว่าทุกอย่างนั้นคือเหตุคือปัจจัย ไม่ใช่ชนิดบุคคลตัวตนเราเขา เป็นธรรม เป็นสภาวะธรรม เราไม่รู้ไม่เข้าใจก็หมุนไปตามผัสสะ หมุนไปตามสิ่งแวดล้อม

เรารู้เราเข้าใจด้วยปัญญา เราก็หยุด ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม

ความรู้ความเข้าใจนี่จะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมจะเป็นความพอดีเป็นความพอเพียงเพียงพอ

พระพุทธเจ้าท่านรู้เข้าใจ ท่านถึงเป็นผู้มีศีลมีสมาธิมีปัญญา มีปัญญามีสมาธิมีศีลนะ

พระอรหันต์ชีณาสพผู้ได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รู้เข้าใจในอริยสัจสี่ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทรงแสดง ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีศีล เป็นผู้มีสมาธิมีปัญญา

การประพฤติกการปฏิบัติถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เป็นสัมมาทิฐิที่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง อดีตที่ผ่านมานั้นก็มาอยู่ที่ปัจจุบันนี้ อนาคตที่จะก้าวไปข้างหน้าก็อยู่ที่ปัจจุบันนี้

เราทั้งหลายจะได้รู้ว่า ทุกอย่างนั้นคือเหตุคือปัจจัย เราทั้งหลายจะได้รู้ปัญหาจะได้แก้ปัญหา ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจตัวเราเองนี้แหละจะไปสร้างปัญหาให้กับตัวเอง แล้วก็ไปสร้างปัญหาให้กับคนอื่น ถึงมีศัพท์คำว่าค้นหา ศัพท์นี้ลึกซึ่งมาก กินใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจสร้างปัญหาให้กับตัวเอง สร้างปัญหาให้กับคนอื่น

เราทั้งหลายนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลายให้รู้ว่า เราทั้งหลายต้องรู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์ เราจะได้หยุดปัญหาวด้วยเอาปัญญานำชีวิต ไม่เอาความหลงนำชีวิต เพื่อชีวิตของเราทั้งหลายจะได้มีศิลปะแห่งชีวิต

อริยมรรคมีองค์แปด กายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะและใจต้องมปัญญาสัมมาทิฐิเป็นตัวนำ

เราทั้งหลายเป็นมนุษย์ ที่ได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์

เราคิดดูดี ๆ ด้วยปัญญา อายุขัยของมนุษย์อยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่งด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

ศตวรรษหนึ่งน่ะคือร้อยปี ถ้าเรามีปีที่มีความสุขมีเอ็กคตาในการประพฤติ การปฏิบัติอยู่ได้มากกว่าร้อยปี

การประพฤติการปฏิบัติของเราณะ ให้พวกเรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึง ความพอเพียงเพียงพอด้วยปัญญา

แพทย์จะผ่าตัดสมองณะก็ต้องมีปัญญา เพราะสรีระร่างกายของมนุษย์ มันมีเส้นประสาทน้อยใหญ่ แพทย์ผู้ตัดต้องมปัญญา มีปัญญาก็ต้องมีความสงบ ควบคุมกันไป เราคิดดูดี ๆ มันเป็นความพอดีเป็นความพอเพียงเพียงพอ

แพทย์จะผ่าตัดหัวใจก็เช่นเดียวกัน หัวใจเป็นศูนย์รวมของการส่งเลือดสู่สรีระร่างกาย แพทย์จะผ่าตัดหัวใจต้องมีความรู้มีปัญญาและมีความสงบเช่นเดียวกัน นี้ก็เป็นความพอเพียงเพียงพอเช่นเดียวกัน เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียงเพียงพอ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อมกัน

ให้พากันรู้พากันเข้าใจ อย่างที่เราจะแหยมรู้เข็ม เข็มมันก็เล็กนิดเดียวอยู่แล้ว รุเข็มก็เล็กเข้าไปอีกที่เราจะเอาเส้นด้ายเข้าไปแหยม เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความสงบกับปัญญา ความสงบกับปัญญาต้องคู่กัน ความสงบกับปัญญา มันเป็นความเพียงพอพอเพียงเป็นความพอดี

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยวิบากกรรมของท่าน ความไม่รู้ไม่เข้าใจ มันเป็นวิบากกรรมของเราทุกคนนะ มันหาเรื่องราวให้กับตนเอง มันหาเรื่องราวให้กับคนอื่นนี้เรียกว่าวิบากกรรม

ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นเป็นวิบากกรรมของทุก ๆ คนนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านพิจารณาด้วยปัญญาว่า
 สายพินที่จะเพราะมันต้องพอดี พอเพียงเพียงพอ ถ้าตึงเกินไปมันก็จะขาด
 ถ้าหย่อนเกินไปมันก็ไม่เพราะ มันต้องเป็นความพอเพียงเพียงพอ มันต้องเป็น
 ความพอดี

ความสงบต้องเอามาใช้ทางวิทยาศาสตร์ ความสงบต้องเอามาใช้ทางใจ
 ไปพร้อม ๆ กันเพื่อจะให้มันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วก็เป็นอุดมธรรม

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราก็จะมีหลักการอุดมการณ์แต่ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
 มันก็จะเป็นอุดมด้วยความหลง หาเรื่องราวให้กับตัวเอง หาเรื่องราวให้กับคนอื่น
 เรียกว่าอุดมแห่งความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เรามีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม
 พัฒนาระหว่างวิทยาศาสตร์กับจิตใจไปพร้อม ๆ กันเพื่อให้เป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เราทั้งหลายจะไม่ได้บริโภค
 ความหลง ไม่ได้บริโภคของเก่า

ความไม่รู้ไม่เข้าใจนี้เรียกว่าบริโภคความหลงที่หาเรื่องราวให้กับตนเอง
 หาเรื่องราวให้กับคนอื่นเค้าเรียกว่าบริโภคความหลงบริโภคของเก่า

เราทั้งหลายจะทำอะไรก็ตามใจตามอัธยาศัยไม่ได้ ต้องเอาธรรมนำชีวิต
 เอาธรรมนำชีวิต พวกเขามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติปฏิบัติ

ทุกคนรู้เข้าใจท่านผู้นั้นก็จะเป็นพระได้

ความรู้เข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติมีปิติสุขเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติ ท่านผู้นั้นเป็นพระได้ทุกชาติทุกศาสนา

เราจะเป็นนักบวชเป็นข้าราชการเมืองเป็นพ่อค้าประชาชน ทุกคนเป็นพระได้
ความไม่รู้ไม่เข้าใจนี้มันไม่เป็นพระไม่ได้

ความเป็นพระนั้นอยู่ที่เราเข้าใจ ไม่ไปตามผัสสะ ไม่ไปตามอารมณ์ ไม่ไปตาม
สิ่งแวดล้อม มีความรู้มีความเข้าใจ มีความสงบมีปัญญา

เราทั้งหลายนะถึงไม่ต้องไปหาพระที่ไหน พระอยู่ไม่ไกลไม่ไกล อยู่กายวาจา
กิริยามารยาทอาชีวะ อยู่ที่ตัวของเราเอง เพราะภายนอกนั้นเป็นพระที่คนอื่น
เค้าแต่งตั้ง จะเป็นพระพุทธรูปพระคริสต์พระอิสลามพระพรามณ์ฮินดูอะไร
อันนั้นพระเค้าแต่งตั้ง

ความเป็นพระเราต้องรู้เข้าใจ พระที่แท้จริงนั้นไม่มีใครมาแต่งตั้งได้
พระนั้นหมายถึงความรู้ความเข้าใจเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต
เอารัฐธรรมนุญนำชีวิต มีแต่ปิติมีแต่สุขมีแต่เอกัคคตาในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

สิ่งที่มันผ่านไปแล้วมันเกษียณแล้วก็ปล่อยก็วาง เพราะมันเอากลับคืนมาไม่ได้
ชีวิตนั้นถึงเป็นผู้ที่วางภาระ เป็นชีวิตที่วางภาระหนักลงแล้ว

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้เข้าใจ รู้เรื่องอดีต รู้เรื่องปัจจุบัน
รู้เรื่องอนาคต เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอในพระจันทร์วันเพ็ญ เข้าถึงความพอเพียง

เพียงพอ รู้เรื่องอายตนะทั้ง ๖ มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ มีความเต็ม
มีความพอเพียงเพียงพอ

ท่านแสดงธรรมจักรกับปวัตตสูตรเพื่อให้รู้ให้เข้าใจ เรื่องเหตุเรื่องปัจจัย
เรื่องการเวียนว่ายตายเกิด เรื่องหยุดการเวียนว่ายตายเกิด เพื่อเป็นมรรค
เป็นอริยมรรคในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ เพื่อเป็นศิลปะแห่งชีวิต หยุดวิฎฐิสงสาร
หยุดเวียนว่ายตายเกิด ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มีความสงบมีปัญญา มีปัญญา
มีความสงบ รู้ริยสังสี คือรู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์

การเรียนการศึกษาอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การพัฒนาวิทยาศาสตร์อยู่ที่เรา
เราเข้าใจ การฟังการบรรยายอยู่ที่เรารู้เราเข้าใจ

เราต้องเข้าใจเหมือนเรามองดูต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นไม้ต้นนั้นเค้าต้องได้อาหาร
มาจากทุกทิศทุกทางของต้นไม้ นะ ต้นไม้ต้นนั้นเค้าได้อาหารมาจากทางรากทางใบ
ทางกิ่งก้านสาขาทางยอดตลอดปริมาตร แสงแดดอากาศออกซิเจนนะ ต้นไม้ต้น
ถึงได้รับสารวิตามินเกลือแร่แร่ธาตุเจริญงอกงาม

ความรู้ความเข้าใจนี้มันถึงเป็นการพัฒนาทั้งทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาทั้งใจ
ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อทำงานเป็นทีมเวิร์ค มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติ

แต่ก่อนเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราเรียนหนังสือก็เพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น
เราทำงานเพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น เรารับราชการเป็นนักการเมืองก็เพื่อจะเอา
เพื่อจะมีเพื่อจะเป็น เรามาเป็นนักบวชก็เพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจนะ ถ้าเราไม่เข้าใจนะมันไม่ได้นะ ถ้าเราไม่เข้าใจ เราจะหาเรื่องราวไว้ให้กับตัวเอง หาเรื่องราวไว้ให้กับคนอื่น

เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เพราะทุกอย่างนั้น มันเป็นธรรมชาติเป็นประภัสสร มันเป็นความพอดีของทุกสิ่งทุกอย่าง

อย่างกลางวันที่มีแสงสว่างของดวงอาทิตย์มันก็ ๑๒ ชั่วโมง เมื่อไม่มีแสงพระอาทิตย์มันก็เป็นความมืด ๑๒ ชั่วโมง

ความสงบกับปัญญามันต้องควบคู่กัน มันเป็นความพอดี มันเป็นความพอเพียงเพียงพอ ถึงต้องมีการพัฒนาทั้งทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ เราจะไม่ได้อาหารหาปัญหาให้กับตนเอง

วันจันทร์ถึงวันศุกร์เราต้องมีความสุขกับการทำงานกับการปฏิบัติธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงานภายนอก เน้นเรื่องใจ เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์ เพื่อบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งทางจิตใจ

ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็พากันไปที่วัด ผู้ถือศาสนาคริสต์ก็ไปที่โบสถ์ ผู้ถือศาสนาอิสลามก็ไปที่มัสยิด ผู้ถือศาสนาพราหมณ์ ศาสนาฮินดูก็ไปที่วิหารเทวาลัย ถ้าไม่สะดวกที่จะไปก็ประพฤติปฏิบัติอยู่ที่บ้าน ยกเลิกการงานภายนอก ยกเลิกดูหนัง ฟังเพลงแต่งเนื้อแต่งตัว ถือศีลอุโบสถ เพราะบ้านของเราก็สะดวกสบาย

พูดถึงวัดนี้ก็หมายถึงข้อวัตรข้อปฏิบัติ ที่อยู่กัปกายวาจาภิรียมารยาทและใจ มันก็อยู่ที่เรานี้เอง วัดนี้ก็หมายถึงข้อวัตรกิจวัตร หมายถึงข้อวัตรปฏิบัติ

ให้เรา รู้ วัตร รู้ ข้อ วัตร ปฏิบัติ เพื่อเข้าสู่ความเป็นมาตรฐานทางกายวาจา ทางกิริยามารยาททั้งทางใจ เพื่อเข้าสู่ความเป็นมาตรฐานเข้าสู่ มอก.

นายช่างที่ปลูกบ้านสร้างเรือนค้ำมีเครื่องวัตรระยะยาวระยะสั้น วัตน์น้ำหนัก เพื่อเข้าสู่มาตรฐาน เข้าสู่ มอก. เข้าสู่ความเพียงพอ เข้าสู่ความพอดี

เราทั้งหลายต้องรู้ดี รู้ชั่ว รู้ผิด รู้ถูก เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เพื่อเราจะได้อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา อยู่กับความพอดี ความพอเพียงเพียงพอ

เราทั้งหลายน่าจะจะได้รู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

ถ้าเราไม่เข้าใจ เราก็คงไปตามสิ่งแวดล้อม คนที่ไม่รู้ไม่เข้าใจไปตามสิ่งแวดล้อม นั่นคือบุคคลที่ไม่รู้ผิด รู้ถูก รู้ดี รู้ชั่ว คือบุคคลที่ไม่รู้นิติภาวะนะ ถึงจะเรียนศึกษา จบปริญญาทางวิทยาศาสตร์ทางศาสนา เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง รู้ไหมคือบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ เอาความไม่เข้าใจไม่ถูกต้องนำชีวิต ชีวิตของเรามันจะพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง เราคิดดูดี ๆ นะ เดียวมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.

เราพากันคิดดูดี ๆ นะ เราทั้งหลายต้องเข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญา เข้าถึงปัญญาเข้าถึงความสงบ เราต้องรู้ต้องเข้าใจ ถึงจะมีการปฏิบัติถูกต้องด้วยความรู้ ความเข้าใจ

ท่านพุทธทาสภิกขุเป็นพระดีของเมืองไทย ท่านเข้าใจเรื่องวิทยาศาสตร์และ เข้าใจเรื่องจิตเรื่องใจ ว่ามนุษย์เราต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต

ประชาธิปไตยก็ต้องพัฒนาเข้าสู่ธรรมนุญ สังคมนิยมก็พัฒนาเข้าสู่ธรรมนุญ
เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ในการประพฤติการปฏิบัติ

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง	เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววขน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน	ย่อมเสียที่ ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พุดถูก ทุกเวลา	เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนร้าว	ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพุดผิด ทำผิด จิตประวิง	แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก	จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย	ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ๆ
